

Biserica
11.04.2021

interna
19.04.2021

129 26.04.2021

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii
nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (b97/19.03.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1459/23.03.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D195/23.03.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

Relevăm faptul că prin avizul pe care îl emite Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Menționăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neprezentând referiri la motivul emiterii actului normativ, respectiv

cerințele care reclamă intervenția normativă, la impactul socioeconomic (efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social, asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor), impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea acestuia.

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682 din 27 iunie 2012, „*dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]*”.

De asemenea, semnalăm că, în ansamblul său, în Expunerea de motive nu se utilizează un limbaj specific stilului normativ, ci anumite exprimări improprii unui instrument de prezentare și motivare, uneori incorecte, dintre care exemplificăm: „au fost devoalate toate neajunsurile și tarele spitalelor publice”, „creșterea marcată a numărului de pacienți”, respectiv „intenționăm să ameliorăm aceste neajunsuri medico-legale ivite”.

3. Analizând conținutul prezentei propuneri legislative, semnalăm că, *de lege lata*, **art.19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2021 privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru abrogarea unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr.1/2011, precum și a altor acte normative, pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea Legii farmaciei nr.266/2008 reglementează faptul că:**

„(1) **Pe durata stării de alertă declarate potrivit Legii nr.55/2020** privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, **medicii prevăzuți la art.386 alin.(1) și (1¹) din Legea nr.95/2006** privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **pot acorda asistență medicală în afara specialității persoanelor diagnosticate cu COVID-19 în baza și în limitele protocoalelor de practică medicală, aprobate prin ordin al ministrului sănătății, potrivit art.16 alin.(1) lit.g) din Legea nr.95/2006**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Medicii prevăzuți la alin.(1) nu sunt răspunzători pentru daunele și prejudiciile produse în exercitarea profesiei desfășurate în condițiile alin.(1)”.

Astfel, aceste norme au un **caracter special**, având în vedere că se aplică strict la o situație anume, respectiv pe durata stării de alertă declarate potrivit Legii nr.55/2020, cu modificările și completările ulterioare, și doar în cazul acordării asistenței medicale în afara specialității persoanelor diagnosticate cu COVID-19, în timp ce, prin prezentul proiect, inițiatorii își propun să reglementeze **cadru general referitor la situațiile în care medicii vor putea să asigure asistența medicală în afara specialității**.

4. La pct.1 al art.I, pentru corectitudine, textul propus a fi introdus va fi marcat ca „art.386¹”.

Ca urmare, **partea dispozitivă** va fi modificată în mod corespunzător.

În ceea ce privește textul preconizat pentru **art.386¹**, având în vedere că art.386 din actul normativ de bază nu face referire la restricții privind acordarea asistenței medicale și că, în fapt, sunt reglementate condițiile privind exercitarea profesiei de medic, precum și pentru unitate terminologică cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2021, sugerăm reformularea textului, astfel:

„Art.386¹. – Prin excepție de la prevederile art.386 alin.(1) și (1¹), pe perioada instituirii stării de urgență sau a stării

de alertă, medicii pot acorda asistență medicală în afara specialității, în baza și în limitele protocoalelor de practică medicală, aprobate prin ordin al ministrului sănătății, potrivit prevederilor art.16 alin.(1) lit.g”.

5. La **pct.2**, referitor la textul propus pentru **art.653 alin.(4)**, este de analizat dacă, printre **cazurile de urgență în care nu este disponibil personal medical ce are competența necesară**, prevăzute ca excepție de la răspunderea civilă a personalului medical pentru prejudiciile produse în exercitarea profesiei și atunci când își depășește limitele competenței, nu este inclusă și ipoteza în care personalul medical „este desemnat pe perioada instituirii stării de urgență sau a stării de alertă să acorde asistență medicală în afara specialității”.

În această situație, apreciem că intervenția legislativă de modificare a respectivului alineat este de prisos, fiind necesară eliminarea **pct.2 din cuprinsul art.I**, urmând ca **actualul pct.3** să devină **pct.2**.

În considerarea celor menționate, prezenta propunere legislativă va viza **doar completarea actului normativ de bază**, ceea ce implică reformularea corespunzătoare a **titlului și a părții introductive a art.I**, astfel:

„Lege **pentru completarea** Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății”;

„Art.I. – Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, **se completează după cum urmează:**”.

6. La **actualul pct.3**, în ceea ce privește textul preconizat pentru **art.668 alin.(4)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca finalul textului să aibă următoarea formulare: „exercitării profesiei de către personalul medical **potrivit prevederilor art.386¹**”.

7. La **art.II**, pentru un spor de rigoare în exprimare, sintagma „precum și cu modificările și completările aduse” va fi redată sub forma „precum și cu **cele aduse**”.

De asemenea, semnalăm că, potrivit art.70 alin.(4) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonanțe ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urmă prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu actul de aprobare, în cazul în care acesta aduce alte modificări ordonanței supuse aprobării”.

Astfel, potrivit evidenței oficiale a legislației, după republicarea din anul 2015, Legea nr.95/2006 a fost modificată și completată prin numeroase ordonanțe de urgență care, până la momentul avizării prezentei propuneri legislative, nu au fost aprobate sau respinse de către Parlament.

PREȘEDINTE
[REDACTED]
Florin IORDACHE
[REDACTED]

București

Nr.

231/16.04.2021